

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 59
Duminică,
4 martie
1990
4 pagini,
50 bani

Sibiul de altă dată, Sibiul dintotdeauna — o imagine emblematică
Foto: Fred NUSS

Problemele municipiului Sibiu — în dezbaterile C. P. U. N.

Prima sesiune ordinară a Consiliului Provizoriu de Unitate Națională al municipiului Sibiu, după constituirea sa prin cooptarea reprezentanților partidelor și celorlalte formațiuni politice existente în municipiul nostru, a cuprins pe ordinea de zi teme de mare importanță și actualitate: situația economico-socială din municipiu; modul de realizare a programului de investiții; starea infracțională; problematica de igienă din oraș și unitățile economice, școli, instituții etc.; perspectivele aprovizionării populației cu produse agro-industriale; situația edilitar-gospodărească. Dezbaterile s-au oprit pe larg mai cu seamă la indicatorii la care realizările lunii ianuarie 1990 au fost inferioare celor din luna corespunzătoare a anului precedent (producția marfă, productivitatea muncii, beneficiile etc.); asupra celor opt întreprinderi care și-au încheiat activitatea anulului 1989 cu pierderi; la perspectivele aprovizionării populației și stabilizării circulației bănești; asupra fenomenelor ce se cer asanate pentru asigurarea liniștii publice și private, a întăririi fermității față de aspecte poluante (prin insalubritate și atitudine morală). O atenție deosebită s-a acordat activității în domeniul investițiilor, unde realizările sînt total necorespunzătoare, în condițiile în care în Sibiu există o mare cerere de locuințe și se impune darea în folosință și a altor obiective de larg interes cetățenesc. Vom reveni pe larg.

INFORMAȚII

Din partea Partidului Național Liberal

Organizația Județeană Sibiu a Partidului Național Liberal anunță pe cei interesați că și-a deschis sediul în Sibiu, Piața 6 Martie (Casa Artelor), Muncitorii, țărani și intelectuali din comunele, satele, și orașele județului Sibiu, care doresc să cunoască mai amănunțit Platforma-Program, sînt așteptați la sediul nostru, zilnic între orele 10—20.

Totodată, anunță că în ziua de marți, 6 martie 1990, ora 16 va avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, sala mare, o întrunire cu membrii activi și simpatizanți al Partidului Național Liberal.

Constituirii

În data de 8 martie 1990, ora 16,00 va avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor în sala Studio — adunarea pentru constituirea Filialei Județene a Asociației Române de Marketing (AROMAR). Cu această ocazie se va analiza înființarea de secții specializate ale asociației care vor grupa membrii — persoane fizice și juridice interesate în domeniul specific ale activității de marketing. De asemenea, se va analiza statutul, alegerea comitetului de conducere și structura secțiilor de marketing: metodologie, învățămînt; bunurilor de inves-

tiții; bunurilor industriale de consum; internațional; consulting; distribuție; studiul cererii; turism; produse agro-alimentare; mica producție de mărfuri; social; servicii pentru populație; financiar-valutar, bancar și asigurări; publicitate; transfer de tehnologie de vîr; creația industrială și estetică a produselor; cercetarea consumatorului; presă și tipărituri etc.

COMITETUL DE INIȚIATIVA

Marți, 6 martie 1990, ora 17, în aula Liceului Pedagogic Sibiu (Calea Dumbăvii nr. 30) are loc ședința de constituire a Sindicatului liber din învățămîntul preuniversitar din județul Sibiu, avînd următoarea ordine de zi: 1. Alegerea Consiliului de conducere; 2. Aprobarea platformei-program.

Vor participa numai președinții Sindicatelor libere constituite deja în unitățile școlare, pe bază de delegație oficială eliberată de unitatea școlară.

De la Procuratura militară Brașov — Comisia de anchetă Sibiu

În vederea clarificării împrejurărilor în care s-a declanșat Revoluția în Sibiu, Comisia de anchetă solicită sprijinul populației. Persoanele care au fost reținute și duse la Militia municipiului Sibiu în zilele de 21 și 22 decembrie din Piața Republi-

REMEMBER — Radu Stanca

Mîine, Radu Stanca ar fi împlinit șaptezeci de ani. Gîndul meu, alături de gîndurile celor mulți, care l-au cunoscut și l-au iubit, se întoarce încărcat de emoții felurite către acest scriitor curat și limpede, care a fost și rămîne un simbol al tinereții noastre, al celor care ne-am petrecut anii studenției și tinereții în Sibiu, dar și al scrisului clar și pur, ca o notă de mare și strălămită muzică în literatura noastră modernă. Cu emoții felurite, spunem, pentru că nu numai eu, care i-am împărtășit bucuriile și suferințele lui sibiene, știu că frumusețea scrisului și făptuirii de scriitor și de om a lui Radu Stanca s-a dobîndit și s-a purificat și prin studiu bogat și răsplător, dar și prin dureri și contrarietăți, prin nedreptăți și umilințe pe care el, poate mai mult decît alți frați înr-ale scrisului, ce nu acceptau compromisuri și păcate întru spirit, el, Radu Stanca le-a cunoscut din belșug. Dar dacă nu trebuie să uităm că orașul nostru — și unii din oamenii lui în acele vremuri de care ne amintim

cu inima grea — are vină apăsătoare față de Radu Stanca și față de duhul creator românesc, nu ne putem împiedica — nici eu, nici toți ceilalți care salutăm viața nouă renăscută astăzi prin jertfa tinerilor — în care Radu Stanca credea cu atîta tărie — nu ne putem împiedica zio să trăim astăzi, loialtă cu celelalte bucurii ale spiritualității noastre în sffrșit liberate de apăsări și întunecări, bucuria de a-l saluta, pentru prima dată după atîtea lungi decenii, pe Radu Stanca printre noi cu opera și cu duhul său nelufricat și curat. Dr. Gheorghe TELEA

Spargerea blocului monolit

Centralismul dus la paroxism, în toate domeniile activității umane — economic, social, cultural, cu însoțitorul inevitabil — birocratismul orb și surd și amoral, a reprezentat fundamentul dictaturii totalitare. Scopul adevărat, nemărturisit, ascuns după paravanul unei demagogii deșănțate nu era și nu este greu de ghicit: monopolul puterii. În sectorul economic, planul și bugetul centralizat, cu prevederi atît de amănunțite încît lega de mîini și de picioare orice tentație a inițiativei, în plus, sistemul organizatoric: minister — centrală — întreprindere de comerț exterior — întreprindere de producție mamut (combinat etc.), plus distrugerea oricărei forme cu posibilități de autonomie economico-socială relativă —

EDITORIALUL ZILEI

mica și mijlocia gospodărie țărănească, excluderea din discuție a proprietății private, plus concentrarea populației în cvartaluri de blocuri unde toți oamenii sînt la dispoziția unui ... robinet central — apă, gaz, lumină, mincarea chiar.

Discutam mai ieri cu noul director al uneia din marile unități industriale sibiene, firmă cu bun renume internațional. Mi-a vorbit de o serie de oferte și proiecte de cooperare tentante, deci avantajoase (ori invers), dar a trebuit să conchidă: „Actuala organizare și legislație mă țin legat de mîini, iar partenerii străini vor să trateze direct, nu prin intermediari ... or, eu, noi, sîntem la cheremul intermediarilor, indiferent cum s-ar chema aceia”.

Știm bine că graba nu-i un sfetnic bun, dar a acceptat pierderile eventuale, spre a le justifica, apoi, prin acest „extract” ... paremiologic, ni se pare nedemn de blazonul unei Revoluții autentice.

Aflăm că, alaltăieri, Guvernul a instituit o comisie de studiu, analiză și propuneri pentru legiferarea modului de participare a capitalului și a partenerilor străini la restructurarea, re tehnologizarea și renașterea economiei românești. Să vedem rezultatele și, mai ales, să ne bucurăm pentru acest început de spargere a „blocului monolit”, un început care ne apare, în comparație cu altele, deja promulgat, ca atingînd zona temeiniciei programului de renaștere economică.

TRIBUNA

Din sumar:

- Duminica Ortodoxiei
- Atac la problemă, sau atac la persoană?
- Contrara reciprocă (În paginile 2—3)
- Publicitate (În pagina a IV-a)

Luni, 5 martie

Al doilea număr al „Tribunei sporturilor”

O veste bună pentru „consumatorii” de cronici sportive. Luni, 5 III, la toate chioscurile de difuzarea presei și în tutunge-riile sibiene puteți solicita al doilea număr al săptămînalului „Tribuna sporturilor”.

Din sumar: ● un interviu cu Dan Ionescu, secretar general al F.R. Natație ● Serialul nostru Coppa del Mondo ● Un tahitian la ... Paris ● Programul returului diviziei ●, seria a VII-a ● Pentru albumul dv. ● Sah ● Tot felul ... ● Știați că ... ● Cuvinte încruciate ● Relatări de la competițiile programate sîmbătă și duminică — fotbal, baschet, rugby, handbal, schi, clasamente.

Căutăm păgubașul

D-l Nicolae Cornea, care poate fi găsit la telefonul 298 19, a găsit pe strada Tribunei Sibiu, în data de 28 II 1990, ora 13,30, un plic conținînd o sumă importantă de bani. Pe plic se află înscris numele unei femei.

cii sau alte locuri sînt rugate să se prezinte pentru detaliu la sediul comisiei din strada Dimitrie Anghel nr. 4, telefoanele 3 15 49 sau 3 36 49.

Contul „Libertatea”

Preotul Traian Rotar din localitatea Roșia ne-a trimis la redacție două liste (însoțite și de chitanțe) cuprinzînd 61 de enoriași care au donat în contul „Libertatea” suma de 11 350 lei. Totodată, am fost informați că și alți cetățeni din Roșia au depus individual diferite sume de bani în contul „Libertatea”.

Spectacol

Teatrul de păpuși Sibiu prezintă la sediu, astăzi, 4 martie 1990, ora 11, spectacolul cu piesa „Copilul din stele” de Victoria Gavrilăscu după basmul lui Oscar Wilde (în limba română).

Băiat dispărut

Domnul Michael Denderfer, domiciliat în Alba Iulia, str. Tulnicului nr. 23, bl. 4, sc. D, ap. 13 ne roagă să anunțăm dispariția de la domiciliu a fiului său în vîrstă de 16 ani (păr blond spre șaten, ochi albaștri, 1,72 m înălțime). Cine știe ceva despre acest băiat?

INFORMAȚII

Calendarul creștinătății

- Luni, 5 martie — Sf. Mc. Conon; Sf. Mc. Iraida;
- Marți, 6 martie — Sf. 42 Mucenici din Amoreea; Sf. Eufrosin;
- Miercuri, 7 martie — Sf. Mc. Vasilevs, Efrem, Evghenie și Capiton;
- Joi, 8 martie — Cuv. Părinte Teofilact Mărt., ep. Nicomidiei;
- Vineri, 9 martie — Sf. 40 de Mucenici de la iezorul Sevastiei (sărbătoare însemnată cu cruce neagră);
- Sîmbătă, 10 martie — Sf. Mc. Codrat, Ciprian, Dionisie (Pomenirea morților);
- Duminică, 11 martie — Sf. Sofronie; Sf. Mc. Trofim și Lălu.

AVEȚI CUVÎNTUL!

Nu sînteți reprezentanții poporului, D-le Stăncescu!

Nici pe departe. Sînteți reprezentanții unor partide, unor grupuri, cu idei, platforme și interese diferite. Nu reprezentați poporul și nu aveți dreptul să vorbiți în numele lui. O dovedește felul în care a decurs sesiunea din 22 februarie. Ceea ce ne-a oferit în această sesiune a Consiliului Provizoriu de Uniune Națională a fost un spectacol de dispute avocațeschi născute în subsolurile unor barouri mediocre.

Nu de asemenea spectacole avem nevoie acum, ci de calm și analiză lucidă. Orice agitație de învrăjbire, de strînire a unor grupuri de oameni împotriva altora este dăunătoare.

Eforturile D-lui Radu Ciompeanu, ale D-lui Ion Minzatu și ale D-lui Ion Iliescu de a canaliza lucrările Sesiunii la punctul înscris pe ordinea de zi s-au lovit de dorința expresă a unor reprezentanți de a fi mereu în prim plan, nici îndemnul la calm și rațiune ale D-lui Dan Hăulică nu au avut ecou. Nu au

lipsit frazele răsunătoare, bătaile cu pumnul în pupitru, apostrofările, jignirile și chiar tendințele de a părăsi sala de ședințe — tot tacumul lui ne-necă lăncu.

În intenția lor bună, pornită din suferințele înnegrite de necazuri și cărbune, poate că reprezentanții minerilor au greșit. Dar nu este cazul să-i jigniți. Dumneavoastră ca „parlamentari”, ca „reprezentanți ai poporului”, cum v-ați numit, porniți un dialog constructiv. Mergeți în mijlocul muncitorilor și explicați-le ce este democrația. Mergeți pe Valea Jiului. Soluțiile pot fi găsite numai la masa tratativelor.

„Mișcarea Ecologistă din România nu se angajează în lupte partizane pentru putere. Nu a participat și nu va participa la nici un fel de acțiuni menite să agite spiritele, starea de calm și activitatea creatoare”. Este punctul de vedere al mișcării.

În scrisoarea deschisă către membrii Consiliului Provizoriu de Uniune Națională,

M.E.R., „roagă să nu se vorbească în numele poporului, dar să se acționeze întotdeauna numai în interesele lui, să se respecte relațiile civilizate, opiniile altora, cultura și etica parlamentară”.

Filiala Sibiu a Mișcării Ecologiste din România, fidelă principiilor exprimate în Platforma sa, își propune să contribuie la programul ecologist național, la depistarea tuturor surselor de poluare, a priorităților și măsurilor ce urmează a fi luate, în județul Sibiu, conform devizei: „Un om curat, într-o țară curată, într-o lume curată”.

Arh. Ion ENE, Secretar al Comitetului Provizoriu al Mișcării Ecologiste Sibiu
P.S. Așteptați, D-le Stăncescu, scuze de la D-l Cezimir Ionescu și de la D-l Sergiu Nicolaescu? Foarte bine. Așteptați. Dar noi, noi de la cine să așteptăm scuze pentru cele șase ore de „spectacol” oferit de o bună parte din „parlamentari”, prin intermediul televiziunii?

Vulpea și strugurii

Interviul cu dl. Lupoi, vremelnicul ministru al turismului, publicat la loc de cinste în ziarul „Dimineața” s-a dorit probabil senzational, dar a lăsat o impresie penibilă de josnică birfă provincială, menită să nu sporească prestigiul gazetei-gazdă. Involuntar ne-am amintit povestea cu vulpea și strugurii — prea acri...

Să ne mai mirăm că unele publicații străine au umbrat Revoluția română dîndu-i „haine de operetă”, cînd presa noastră face loc pe prima pagină unei „personalități” defuncte care, în numele unor răfuiele personale, aduce acuzații ce denigrează însăși participarea interlocutorului la Revoluție? Cui servesc oare? Afirmății de tipul „sînt securiști în Front, dar nu le știm nici fața, nici numele” seamănă a primitivism politic. O fi dl. Lupoi o persoană sensibilă, călăuzindu-se după „simțuri”, dar ne-am saturat de politica „după ureche”? Nu mai înțelegem exact ce profesie are (militar sau arhitect?), dar în ambele situații și-ar etala mai cu folos calitățile...

Ce autoritate morală poate avea cineva care, demis fiind tocmai cînd prîndese gustul dulce al călătoriilor în străinătate, își permite să întineze memoria altor tineri căzuți în apărarea Televiziunii? Poate căzuți în locul dînsului, care pare a regreta că în atacul acestui obiectiv terorist n-au fost mai eficienți!

Solicităm ziarului „Dimineața” să ne ofere personaje mai demne de încredere! Aluincînd pe panta aberațiilor, nu e de mirare să aflăm într-o bună zi că miile de victime au simulat moartea!

Acceptînd chiar ideea unei organizări prealabile, pe care dl. Lupoi se străduiește din răsuputeri s-o susțină fără argumente, pe cine ar deranja, de vreme ce efectul a fost cel dorit de întregul popor?

Dacă domnia sa ar fi acum ministru al turismului (abia începuse să se obișnuiască cu „profesiunea de turist”) ne îndoiem că „patriotismul” i-ar funcționa atît de ireproșabil...

Și dacă tot ne aflăm în zona folclorului, mi-aș permite o contribuție: „Lupoi(ul) își schimbă părul, dar își arată colții!”

Heana STOICA

Se revine, oare, la vechile practici?

Mă adresez ziarului Tribuna dorind să fac cunoscut următoarele: Sînt cetățean din Sibiu cu o familie cu 4 copii, din care unul handicapat. Print-un memoriu trimis în data de 11 I 1990, înregistrat cu nr. 209, la Consiliul Municipal al F.S.N., am solicitat spațiul I.L.L. al cetățeanului Erman Daniel din str. Grădinarilor nr. 15, care urmează să plece definitiv din țară. Nu am primit răspunsul în termen legal pentru că... între timp am aflat că spațiul a fost repartizat unui domn general.

Mergînd în data de 20 II 1990 în audiență la domnul primar mi s-a spus că nu puteam primi acel spațiu, conform Legii nr. 5/1973, și că repartizarea acestuia a fost făcută domnului general la înțelegerea dintre armată și Coop. „Îmbrăcămintea” Sibiu.

La întrebarea noastră care ar fi șansele pe care le avem de a primi un spațiu corespunzător familiei, mi s-a răspuns că aceste șanse sînt minime, iar că soluția ar fi luarea unui credit de la Bancă și cumpărarea unui apartament proprietate personală.

Ne întrebăm, oare, unei familii cu 4 copii și cu salarii modeste îi va fi mai ușor să-și cumpere o locuință pe credit, în timp ce alții, cu funcții și salarii mari, primesc locuințe I.L.L.? În acest caz gurile rele vorbesc că str. Grădinarilor va fi asfaltată pînă la nr. 15, iar finisarea construcției în interior și exterior se va face fără probleme.

Spațiul în care locuiesc l-am reparat prin Coop. „Construcțorul”, unde am plătit peste 30 000 lei, fapt ce poate fi dovedit cu acte, în timp ce E.P.C.F.L. Sibiu îi servea preferențial pe cei cu funcții... Oare se revine la vechile practici, prin a se amîna la nesfîrșit pe cei care au familii grele?

Pișan Octavian, str. N. Teclu nr. 2 Sibiu

P.S. Menționez că EPCFL mi-a refuzat recuperarea sumei cheltuite prin scutire de chirie.

28 februarie. La ora 11, toată suflarea satului se afla adunată în fața Căminului Cultural. Veniseră multe femei care strigau „Noi sîntem cele care ducem greul în C.A.P.”, bărbați, tineri și vîrstnici, navetiști, alte persoane interesate de modul cum se vor organiza activitățile de viitor.

Lumea era împărțită în două tabere. Una, care dorea schimbarea vechii conduceri; cea de a doua, care lupta pentru păstrarea ei. Prima tabără, pentru a-și impune punctul de vedere, trecuse pe la birouri, a scos personalul de la locul de muncă și a sigilat sediul. Cea de a doua avea motive să-l apere pe președinte. În anul trecut acesta a trecut peste indicația „prînțisorului” și, pe risc propriu, a hotărît să împartă o anumită cantitate de grîu membrilor cooperatori. Și cazul nu este unic. A mai riscat sancționarea și schimbarea din funcție, distribuind, contra cost, o parte din cartofi celor care au lucrat pămîntul. Prima tabără striga: „A condus destul. E președinte de peste 15 ani. Jos cu el!” După intrarea în Căminul

Lupta pentru putere

— secvențe dramatice de la Buia —

cultural, „opozitia” s-a așezat în primele rînduri. Dialogul cu cei prezenți nu se putea purta. Orice intervenție era întreruptă cu strigăte, cu invective aruncate dintr-o parte în alta. S-au împărțit și pumni(!)?

Nu are rost să mai prezentăm și alte amănunte. Avem mult respect pentru oamenii din Buia, țărani, harnici care, în anul trecut, au livrat țării, în afara altor produse, 70 vagoane de grîu și socotim manifestările din ultimele săptămîni (această bătălie pentru putere se duce de circa o lună de zile) drept o neînțelegere a legislației în vigoare. Aceasta rezultă din următoarele: a) s-a ocupat forțat sediul C.A.P. și au fost molestăți funcționarii; b) au fost invitați la adunare toți cetățenii din sat, indiferent dacă sînt sau nu membri cooperatori sau pensionari C.A.P.; c) au fost avertizați membrii cooperatori și pen-

Duminica Ortodoxiei

Biserica Ortodoxă de pretutindeni prăznuiește, în prima Duminică din Postul premergător patimilor Mîntuitorului, biruința pe care creștinătatea întreagă a reperțat-o asupra tuturor ereziilor și mai cu seamă asupra acelor care se ridicau împotriva cultului icoanelor.

Se știe că aproape tot veacul al VIII-lea a fost tulburat de lupta necruțătoare pe care au purtat-o anumiți împărați „iconoclaști” din Bizanț, între care: Leon III Isaurul și Constantin V. Copronim, împotriva celor ce venerau icoanele („iconoduli”). Tulburările s-au liniștit, în parte, în anul 787, cînd patriarhul Tarasie și împărăteasa Irina au convocat la Constantinopol al VII-lea Sinod ecumenic, cu participarea a 350 de episcopi, cînd s-a hotărît că „este îngăduit și chiar folositor și bineplăcut lui Dumnezeu să se facă icoane religioase și a le venera, dar această venerare să fie numai cinstire, iar nu adorare, căci aceasta se cuvine numai lui Dumnezeu”. La scurt timp, în primele decenii ale veacului următor, alți doi împărați iconoclaști au încercat din nou să înlăture cultul icoanelor. Așa se face că în anul 843 patriarhul Metodie și împărăteasa Teodora au convocat un sinod local la Constantinopol, care a restabilit pentru totdeauna cultul icoanelor. Tot atunci s-a alcătuit un text special, prin care se arunca anatema asupra tuturor ereticilor, începînd de la Simon Magul, care trăise în timpul Sfinților Apostoli, continuînd cu Arie, Macedonie, Nestorie, Eutihie și alții. S-a mai hotărît ca de acum înainte, prima Duminică din Postul Paștilor să fie numită „a Ortodoxiei” și să fie prăznuită mereu, în amintirea biruinței Bisericii asupra tuturor

ereziilor, adică a învățăturilor greșite, din primele opt veacuri.

Dar ce trebuie să înțelegem prin „Ortodoxie”? Ortodoxia este dreapta credință pe care a mărturisit-o neîncetat Biserica de la începuturile ei și pînă azi, cum a fost propovăduită de Sfinții Apostoli, cum a fost fixată în scris de Sinoadele ecumenice și de Sfinții Părinți; este credința comună a Bisericii, neîmpărțită, din primul mileniu.

La noi la români, Ortodoxia s-a identificat cu însăși viața poporului român de-a lungul existenței sale aproape bimilenare. Ortodoxia românească reprezintă șirul neîntrerupt de preoți și credincioși din satele noastre, de călugări și călugărițe din mănăstirile Moldovei și Munteniei, ctitorite de domni iubitori de țară, sau din schiturile Transilvaniei, ctitorite de credincioși țărani de aici. Prin Ortodoxie, noi românii înțelegem minunatele colinde care vestesc Nașterea Mîntuitorului, datinile și obiceiurile păstrate din moși-strămoși la botezuri, cununii sau înmormîntări, troițele de la răscrucea de drumuri, crucile de lemn din satele în care ne-am născut și în care odihnesc înaintașii noștri, slujbele noastre bisericesti, începînd cu Sfînta Liturghie, care reactualizează jertfa de pe cruce a Mîntuitorului, dar și sunetul duios al clopotelor care ne cheamă la biserică, unde împreună să aducem rugăciuni de mulțumire Părintelui ceresc pentru tot ce a dăruit neamului nostru în curgerea vremii și să-i cerem smeriți ajutor și de acum înainte. Deci, pentru noi românii, Ortodoxia nu este altceva decît credința moșilor și a strămoșilor noștri, este trecutul de lupte și de jertfe al poporului.

Pr. prof. Mircea PĂCURARIU

Cui folosește minciuna?

Articolul intitulat „Marșul cel lung”, publicat în cotidianul „România liberă” din 11 I 1990, a creat, probabil că nu numai în rîndul încadrărilor de la I. M. Mîrșa, o regretabilă stare de confuzie. Luînd de bună o declarație a doamnei Viorica Bichineț, ziaristul Corneliu Antim a scris, fără să verifice, că în 22 XII 1989, ing. Cotora — fostul director comercial al I.M. Mîrșa și nu „șeful transporturilor” — a blocat porțile, împiedicînd șoferii autobuzelor să transporte la Sibiu muncitorii care doceau să sprijine Revoluția declanșată cu o zi mai devreme. Ca martor ocular (las redacției o scrisoare lămuritoare semnată de 18 persoane, inclusiv de liderul sindicatului liber de la I.M. Mîrșa, Ciprian Holhoș),

certific faptul că domnul C. Cotora nu numai că nu ne-a împiedicat, dar ne-a spus noua, șoferilor, să stăm la autobuze, cu cheile în contact și să fim la dispoziția oamenilor.

Mai mult, noi, cei de la I.M. Mîrșa, cunoaștem Ordinul nr. 141 din 20 XI 1986 al fostului prim ministru C. Dăscălescu, în care se cerea „eliminarea transportului comun de persoane pe toate traseele unde există cale ferată”. Mă întreb, ce s-ar fi întîmplat cu cei 2700 de angajați duși și aduși zilnic de la Sibiu, Avrig și Racovița, cu autobuzele, dacă domnul Cotora ar fi respectat ordinul amintit?

Mircea HAIUDU, membru în conducerea sindicatului șoferilor de la I. M. Mîrșa

terminate de Revoluția din decembrie, membrii cooperatori și pensionarii cooperatori sînt proprietarii de fapt ai întregii averi obștești de care dispune cooperativa, inclusiv ai pămîntului. Numai ei pot hotărî în treburile fundamentale ale cooperativei, inclusiv în cea de alegere a președintelui. Opoziția îl acuză pe președinte că are multe neamuri și foarte mulți susținători. Și cei din opoziție au neamuri și susținători. În aceste condiții, singura soluție este concilierea. Minoritatea trebuie să se supună majorității. În ciuda opiniilor separate cu privire la persoana care îndeplinește funcția de președinte, interesul cooperativilor și, deci, al cooperativei trebuie să primeze. Aceasta cu altă mai mult cu cît acum nimeni nu mai dă indicații, nimeni nu-i mai învață pe țărani cum trebuie să muncească. Și la Buia este de muncit. Ca un bun cunoscător al pămîntului, îmi permit să afirm că potențialul de producție agricolă al cooperativei este de cel puțin 3 ori mai mare față de cel prezent.

I. FLESCHEAN

Prog

Duminică, 9,00 Gintu toți. sul copil în serie Marinarul tualității. ta popor Viața sa Mapamon dioul A. 17,35 Ade re avem Film ser Isaura”. 18,30 Muz citate. 18 care zide sene ani Actualități artistice 21,55 Act Dans, 23,00 Noc Luni, 16,00 E 16,10 E limba m Desene 19,30 20,15 Tez 20,40 Să pre lib Panorami 21,15 R „Nopti sport. 22 23,00 23,20 No Post-scrip facerea

Săptăm

pe

Moar s. I-II pe ecran 1980, a t în 1978 c lermîn și make d mos rom. Christie. țist, dec nea în tic al E distribuți decît răs ter Us Birkin, 1 Bette De row, Jol livia Hu Pacea, o 14; 16,30 de cultu 18).

Fale interzis scos de cererea tului Mi terne „F sip” râr acum, d de la re de proas Este un gic cu v rabolă — și cel o viață — suspans nalism gizorului după semnăt dekovič ta, orele 15; 17 și ora 17; și 19; vi 17 și 19 le pentr „Zilele artă”, e Ranghel „Un exa nuit”).

E În int valul de jazz publicat ieri s-a citeva g dactare cerem lor noșt de num Române riat Art și nu i apărut, numele preți, r LA KA DRIAN GARBIS

Din câte se pare, ziarul „Dimineata” n-a prea avut vesti să ne dea în prima zi a primăverii, dându-ne în loc de mărtisor, un articol cvasipolemice semnat de vicepreședintele C.P.U.N. Sibiu, domnul Corneliu Bucur. La atita risipă de spațiu tipografic pentru un cotidian de dimensiunile celui amintit, nu putem decât să devenim circumspecți în legătură cu publicarea de către dînsii a vestilor „calde”...

Să revenim, așadar, la „mărtisorul” din pagina a doua a „Dimineții”.
La un moment dat, semnatarul dialogului „afirmă că, în privința adevărilor pentru ajutoare, i-a recomandat doamnei Vinerean să nu elibereze mai mult de 50 de adevărințe pe zi. Ei bine, doamna Iulia Vinerean NU certifică această afirmație a domnului Bucur, fapt pentru care pot gira mai multe persoane.

Dar, ca să lămurim odată pentru totdeauna ce s-a întimplat cu acele adevărințe, voi reconstitui derularea faptelor...

În momentul în care numărul de cereri pentru ajutoare a început să crească, s-au „tipărit” acele adevărințe xeroxate în vederea eliberării lor solicitanților. S-a format o echipă din cîțiva voluntari, anume domnii Rusu, Ghiță și Bors, care completată apoi de Ioana Gavrea și

Nicoleta Murgu, s-a deplasat la municipiu, preluind aceste adevărințe și împărțindu-le la semnatarii cererilor depuse. Eu personal am căutat să liniștesc spiritele, încercînd să le explic celor ce stăteau la coadă (citește: grămadă!) pentru adevărințe, faptul că trebuie să respecte criteriile și locurile unde să se adreseze pentru distribuirea ajutoarelor, spunîndu-le oamenilor că nu are rost să vină cu toții la „municipiu”. Aceste crite-

Mergînd mai departe pe firul mult prea stufosului dialog inițiat cu ziarul „Tribuna”, aflui pentru prima dată că pe autor l-au apucat transpirațiile luptînd cot la cot cu C.J.F.S.N. pentru introducerea la Sibiu a canalului II de Televiziune!? De promisiuni sîntem sătui, domnilor, vrem fapte!

Năstrușnica expunere a „realizării magistrale” ale acestui front și ale d-lui Bucur ajunge pînă acolo încît

legație studențească la ușa domnului Bucur?

Și încă ceva!
Între 21 și 25 decembrie a fost cam dificil să tot bateți străzile și v-ați retras la familia Macovei, nu-i așa, d-le Bucur, că doar chiar dumneavoastră ați spus-o că afară se trăgea?

Cît despre impertinența expresiei „s-au sacrificat stînd la adăpost în Casa Armatei”, mă revolt, domnule, fiindcă din întîmplare am fost și a-

vrut să se instaleze în fruntea Revoluției sibieni, e „ciubucul” lor, cam prost plătit, fiindcă imediat ce s-a aflat de telefonul pe care „aproape-sfinția sa” Streza l-a dat la redacția „Tribunei” amenințîndu-l pe Emil David că-l împușcă dacă „Tribuna” nu scrie ce zice el (Streza n.a.), aceștia au fost reținuți de armată din dispoziția Frontului deja format la Casa Armatei.

Streza și ai săi nu au jucat practic nici un rol, ce să mai tot batem monedă... Au fost de fapt doar două fronturi și nu trei, Dan Stuparu fiind în ambele, adică și în cel al cărui vicepreședinte ați fost, domnule Bucur. Acest lucru ați omis să-l spuneți în „Dimineata”, poate pentru că nu v-ar fi convenit nici dv.

Ca să nu mai lungim vorba, că tot ne-ați făcut să consumăm spațiul tipografic, dăm un citat din dumneavoastră:

„Nu-i așa că în jocul „pro-copsiilor” de azi îi preferai pe ceilalți și poate că astfel m-ai ajutat să-ți descifrăm identitatea?”

Cum de etichetați atît de totalitar oamenii? Vi se privesc sigur un pseudoverb actualizat: „Cine nu e cu noi (cu C.J.F.S.N.), e comunist”. V-ați cam precipitat aici, domnule Bucur, și e păcat, zău!

Alexandru NICOLAE

Contrara reciprocei

rii le-am bătut la mașină și le-am și afișat în diferite locuri ale clădirii primăriei Sibiu.

Dacă xeroxul i-a „jucat feste” domnului Bucur, atunci cum de știa dînsul exact numărul de adevărințe tipărite? Spunea de 600 de bucăți, nu?

Ca o constatare în legătură cu acest incident, trebuie să spunem că domnul Bucur a fost evident depășit de situație, pasînd „pisica moartă” în curțile vecine, fără ca să dea vreo recomandare concretă. Și nu e singura situație pe care o creează, vizavi de faptul că există încă oameni care sînt plimbați de la o ușă la alta, temă pe maringea căreia vom reveni.

amintește despre zbaterele lor în legătură cu înființarea Universității „Andrei Șaguna” la Sibiu. Să fim serioși și să recunoaștem că meritul în această problemă aparține studenților și profesorilor lor în cea mai mare măsură și nu Frontului. Se pare însă că „lăudătorii” unora au plecat în străinătate și cei rămași se laudă singuri. Bine că le ține cineva locul! Și dacă tot face Frontul Universitate la Sibiu, în a șaptea zi odihnindu-se (vezi vechiul Testament), ne mai întrebăm și acum ce se aude cu Casa de cultură a studenților? Parcă foaia „Salve” spunea ceva despre acele tratative, sau încă se mai așteaptă vreo de-

colo în acele zile fierbinți. Ce pot să vă spun este faptul că toți cei de acolo aveam sarcini, concrete și știam ce avem de făcut (și fără dumneavoastră). Unii dintre noi am ajutat armata, luptînd cu arma în mînă și riscîndu-ne viața printre gloanțe, pentru ca apoi să apăreți dumneavoastră în chip providențial, o dată cu instaurarea liniștei. Culmea e că v-ați „trezit” și propus! Nu credeți că e mai bine ca înainte de a vorbi despre Revoluție să vă documentați cel puțin?

Indivizii Streza, Boșoteanu, Pescaru și Stroia nu au făcut parte din nici un front, ei nefiind recunoscuți ca și conducători de nimeni. Dacă au

Atac la problemă, sau atac la persoană?

Chemat insistent în arenă, prin bunăvoința „colegilor” de la „Dimineata”, care mi-au strigat numele, imperativ, în ultimele 2-3 numere consecutive, mă văd obligat la o ripostă pe care, din capul locului, am socotit-o mai prejos de credința și convingerile mele despre oameni, omenie, corectitudine. În fond, nu exista nici un motiv pentru ca lucrurile să degeneze pînă aici! În urmă cu circa 3 săptămîni, „Tribuna” a publicat, la insistențele d-lui ing. Mircea Novac, inspector de specialitate pe problemele calității produselor, un articol cuminte și de bun simț, zicem noi, pe o problemă de cel mai acut interes: cum să facem ca sibienii să mînnice, zilnic, PINE PROASPĂTĂ? Nu am jignit pe nimeni, nu am invinuit tendențios pe nimeni. Dimpotrivă, articolul stă mărturie că am solicitat în egală măsură părților implicate — întreprinderea de morărit, panificație și I.C.S. Alimentara — să trateze în modul cel mai serios această doleanță legitimă și să ne bincuvînteze cu o soluție în interesul tuturor.

Timp de 3 săptămîni nu am înregistrat nici o reacție la acest apel. Pentru ca, ieri, să explodeze bomba în... „Dimineata”!

Culmea e că „bomba” cu pricina nu face nici o referință la specialistul care avansă propunerile, nici măcar pe

ce la tema în discuție (teia plinii), ci improasăcă, de la primul la urmînd, pe vinovatul nr. 1 al te metehnelor aprovizionării insolentului care își perșă pună pe tapet o chesneesențială a vieții re de toate zilele, direc- „Tribunei” — Emil Da- Așadar, o investigație pe oblemă concretă este de- tătă și transformată pur mpu într-un intristător la persoană! De ce? Mă- resc că, în cursul zilei de am simțit nevoia irezisti- de a avea o confruntare ită, corectă cu semnata- uribundului mesaj și cu zentanții conducerei în- nderii. Drept care, în- de colegul meu Octavian u, în prezența d-lui ingi- ner Novac și a 2 reprezen- tanți de la I.C.S. Alimenta- ra, întîlniți întîmplător în întreprindere, am deschis un dialog pe această temă cu reprezentanții ai I.M.P., pe „te- renul” acestora. Dialog com- promis definitiv după vreo

10-15 minute de o „mani- festație” organizată ad-hoc la Fabrica de pine și de un grup de 50-60 de brutari care au năvălit în sala în care ne aflam, jignindu-ne și amenințîndu-ne cu vorbe greu de reproduș. „Regia” era cu atît mai mult cusută cu ață albă cu cît, șefa Fabricii de pine, ing. Cioc, a recunoscut că nici dînsa, nici demon- stranții de față nu au știut de prezența noastră în întreprindere. Cine atunci să-i fi convocat așa urgent, la o demonstrație de forță? (zicem de forță pentru că, stimati ci- titori, n-ați trăit ce am trăit noi ieri, iar metoda linșajului și a „bătutelor” a mai fost aplicată din 22 Decem- brie încoace în unitatea res- pectivă).

Oricum, în final am plecat lămurii doar în vreo 2-3 privințe: că d-l maistru Hel- tner Mihai (unul din semnata- rii scrisorii din „Diminea- ta”, pentru că ceilalți nu au putut fi găsiți) nu citește de regulă „Tribuna” și nu a citit nici articolul care i-a de- clanșat spiritul combativ, că nu știe nici cînd și nici cum s-a desfășurat alegerea con- ducerii la respectivul ziar, deși în scrisoare își exprima- se vehement și profund jign- ator părerile (dacă nu perso- nale, atunci ale cui?), că nu cunoștea ce meserie de bază are directorul „Tribunei” ș.a.m.d. Un singur lucru nu l-am lămurit, dată fiind at- mosfera de intimidare tota- lă (ne-am gîndit o clipă ce s-ar fi întimplat dacă am fi chemat în ajutor pe sărmanii consumatori de pine din Si- biu?): cînd și cum vor primi sibienii pine proaspătă?

Oameni buni de la I.M.P. Sibiu! Vă asigurăm cu con- știința limpede și inima îm- păcată că nimeni nu are ceva anume cu voi! Dimpotrivă, ziaristii „Tribunei” vă stimează, au fost mereu în preajma voastră în zilele gre- le ale lui Decembrie trecut, au scris despre voi și munca voastră eroică. Știm că sînteți de neînlocuiri! Dar de aici și pînă la a înlocui dialogul cu reprezentanții legali ai opi- niei publice cu politica pum- nului în gură, a invectivelor și amenințărilor, este o dis- tanță pe care, lăsați vă rog, eventual, să o parcurgă numai cei, puțini la număr, lipsiți de simțul realității și înco- voiați de prea-plinul siguran- ței de sine! Lăsați vă rugăm loc cel puțin pentru restirea doleanțelor consumatorilor, măcar și pentru faptul că dv. înșivă cumpărați pinea așa cum o găsiți! (Culmea ironiei, ieri, la amiază, după încheierea „disputei”, pinea pe care directorul „Tribunei” în rînd cu toți ceilalți, și-a cumpărat-o de la Alimentara „Bulevard”, era cum nu se poate mai veche și mai deformată).

Așa încît, stau și mă întreb: cui folosesc loviturile sub centură, atacurile la persoană și insinuările grosolane pe un teren care nu are nimic comun cu o temă serioasă? Cui folosesc și cine manevrează în umbră, clo- cînd gînduri și intenții necu- rate?

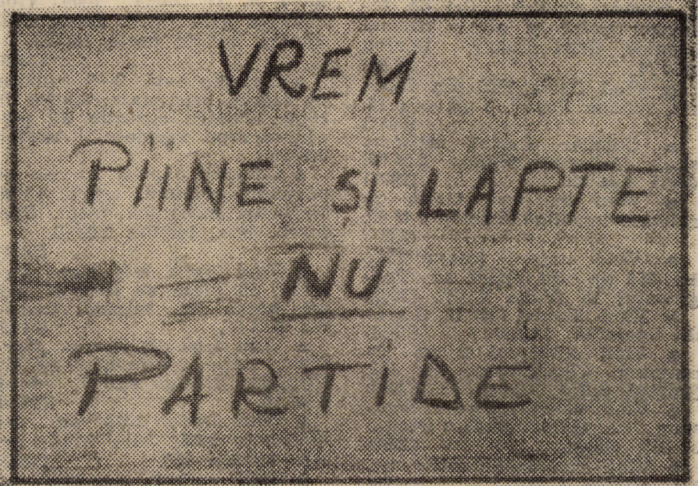
Poate că nici n-ai prea greu de răspuns, dar prefer să las timpul să deconspire acest păienjenis de răutăți și calomnii.

Emil DAVID

POLIȚIA NE INFORMEAZĂ

• Au fost prinși autorii unor infracțiuni săvîrșite, în cursul lunii februarie, pe raza municipiului Sibiu. Este vorba de: Daniel Ene, de 19 ani din Șura Mare, care a sustras în plină zi, dintr-un autoturism parcat pe str. Morilor bunuri în valoare de peste 2 000 lei; Daniel Zeng (27 ani) și Emil Samu (19), ambii din Sibiu, care au furat diverse bunuri, tot din

autoturism, dar noaptea; Nico- lae Lascu (35) care a pă- truns, în 20 II, în două lo- cuințe, sustrăgînd bunuri în valoare de 4 000 lei și, în fine de Mircea-Dumitru Heiuș (36) din Rășinari, care a sustras de la 2 cetățeni din comună suma de 2 200 lei, precum și obiecte de îmbrăcăminte. Toți cei numiți mai sus sînt cercetați în stare de arest, urmînd a răspunde pentru fap- tele lor nedemne. (vald.)

Un „strigăt” venit din rîndul opiniei publice vizavi de informațiile care circulă despre desființarea magazinului de pine de pe strada 1 Mai din Sibiu, în acest local urmînd să fie amenajat sediul unui partid. Să nu existe oare o soluție care să țină seama și de doleanțele oamenilor? Foto: Fred NUSS

DIALOG CETĂȚENESC

• Domnul I. Panait, din municipiul Mediaș, ne întreabă cum trebuie înțeleasă democrația. „Pentru mine — spune — democrația, revoluția, înseamnă un loc de muncă sigur unde să fie respectate condițiile prevăzute în contractul colectiv, locuința corespunzătoare, o aprovizionare decentă în rețeaua comercială, condiții de învățatură pentru copii, corelate cu alte măsuri pentru integrarea lor în societate”. Aveți dreptate. Toți așteptăm asemenea lucruri — respectiv o viață decentă, fără abuzuri de nici un fel, desfășurată în cinste și omenie. Dar pentru aceasta este nevoie să ne integrăm cît mai grabnic în activitatea socială, să ne facem datoria la locurile de muncă și în societate. În țările occidentale, cu democrație autentică, disciplina la locurile de muncă este deosebit de severă.

• Colectivul din cadrul secției țesătorie a Întreprinderii „Libertatea” Sibiu — prin domnișoara Roman Virginia — anunță că a depus în contul 5036 (pentru Anda și Gabriela), cu chitanța 0216237/27 februarie a.e., suma de 4 472 lei.

• Sorin și Anca Stancu ne scriu în numele unui grup de turiști din R.D.G. (Veter Ulrike, Hopsch Susane, Tho-

mas Hartman) și al unui turist din R.S.G. (Leopold Kukacka), precum și al mai multor iubitori ai muntelui din Sibiu, rugîndu-ne să transmitem mulțumiri cabanierilor Iosî- pescu Codruț (cabana Podra- gu), Munteanu Ion (cabana Turnuri), Poșa Victor și Al- dea Veturia (cabana Bărcă- ciu), precum și domnilor Du- șe Sandu și Dușe Sorin de la cabana Bilea Cascadă pen- tru ospitalitatea deosebită de care au dat dovadă.

• Doamna Ionașcu Corina, învățătoare în satul Ighiu Vechi ne relatează că în sa- tele din jur s-au primit ajutoare. „Satul nostru, cu toate că se află la șosea și trec zil- nic mașini cu ajutoare, pînă acum nu a primit nimic, mo- tiv pentru care sîntem invi- nuite noi, cadrele didactice că am fi refuzat aceste ajutoare”. Stimati concetățeni! Între satele din România și alte sate din occident s-au stabilit relații directe. În ca- drul acestora se acordă ajutoare ce nu pot fi impuse. Deci, dacă un sat din occi- dent înțelege să acorde un ajutor mai substanțial unui sat din România, nu-l poate opri nimeni să facă acest lu- cru. Dacă însă este vorba de ajutoare primite și nedistri- buite conform cu normele stabilite, aceasta este de com- petența organelor locale — primăria și C.P.U.N.

